

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

14. Exemplum cæci per nasum videntis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

S. Augustin.
lib. 4. de ciu.
cap. 21.

fet habita, vt pro ea Menti Dea supplicaretur. Sed quo pacto cæcus, in venatione videntibus potuit ferarum saltus & lateras monstrare? Erunt, qui dæmonis arti id ascribant. Verum temeritas est, quod non capis animo, illico ascribere magna. Potuit odore, quod non potuit colore deprehendere cæcus. Cum enim, vt in tot exemplis iam vidimus, natura in vno sensu compenset, quod in altero adimit, cur cæco isti, quod abstulit in visu, non potuisset reddere in odoratu? Quod si fecit, iam cessat quæstio. Quemadmodum enim neque canes visu ferarum latibula, sed odoratu duntaxat indagant, ita existimandum est, idem in cæco contigisse, in quo maior virtus esse potuit, quam in bestiis sit *odoratum vis*.

XIV.

Hieron. Bar-
dus Genuens.
in Medico
Politico Cæ-
tholico c. 4.
Appendice 1.

Adhuc mirabilius aliquid legi, de quo Apollo calispex sandalariusue, aut medicus, merito senatum conuocet, & legi in recentissimo authore, cuius verba hæc sunt. *Non reticebo historiam, quæ humanum captem videtur superare, & quæ a Clar. Baldo amico præcipuo idoneis allatis testibus Platano & Ioanne Rungio l. 1. prax. Diss. de vis. symist; verbis Henrici Smerii oculati testis, lib. 5. Miscel. Medic. Ep. 13. hoc pacto descripta omnino extat. Cæcum inquit, quendam utroq; oculo orbem naso pro oculis videntem vidi, cuius beneficio obiecta omnia discernebat. Is dextro oculo ante annos multos, cum puer esset, priuatus fuerat, tandem iuuenis factus (rusticus erat) ex ceraso in palum dum lignum fastigiatum delapsus, vultum impexit, vt nasum, vna cum oculo sinistro, genâ, palpebra utraq; & supercilio dirumperet, adeo facte, vt Chirurgus oculi globum auulsum prorsus crederet, eumq; palo inhaesisse. Cicatrice tandem inductâ, post annum ab acceptâ plagâ, dum in gramine apricatur, forte lucem, ac flosculorum candorem humi animaduertens occipit per nasi cavitatem: & iam per quinque, aut sex annos continuos visionem eo modo exercuit, vt quidquid offeratur, naso oculato distinguat exacte, sed despectando: suspectando enim lucem ferre nequit. Hæc Smerius. Auctores Citati, dum causam & modum quarunt tam portentosa visionis, ita philosophati sunt, quod, sicuti palpebra superior abrupto musculo attolli amplius non poterat, sed conglutinata quoque cum adnata oculi coaluerat: ita etiam, auulso musculo, qui oculum versus oculum externum retrahere*

tere solebat, pupilla in angulum nasi internum se prorsus abdiderat; & quia ossilla nasi non fracta modo, sed & luxata quodammodo concinne restitui non potuerunt, accidit, ut nasus pressior latiorq; sinistra præsertim parte; euaserit: adeoq; eiusdem naris meatum potentior curatio reliquerit: per quem distorta latitansq; pupilla videndi munus obibat, & res quaslibet naso obuias internoscebat, quasi per dioptram seu fistulam. Porro hic constat globi ocularis, ipsorumq; visus instrumentorum saluam atque integram extitisse compagem, etsi secus crediderat Chirurgus & adstantibus persuaserat. Sed supererat omnia portentosa, quòd olim Heidelbergæ contigisse, à Matt. Vuaggero narratum sibi scribit Keplerus; nempe, quendam oculo altero amisso, altero manus palma tecto, si splendens quidpiam infra nares systeret, splendorem agnoscere, atque etiam internoscere quadamtenus potuisse. Sed audiamus Keplerum, qui sibi ita persuaderi passus est, dum ait: Spiritum animale ibi tum lucis & coloris fuisse receptorem, uti alias oculo integro retinam tunicam: lucem verò & colorem per hiatus aliquem è naso sursum in vacuum oculi cameram, & caput, adq; nervi visorij extremitates spirituum sedem, porrectos esse, vel certè olfactus instrumenta tantum potuisse, in quo fortassis etiam isdem spiritus diffunderentur. Hæc ex Hieronymo Bardo Genuensi, quæ Philosophis materiam propinant disputandi, qui vel crucem ijs figent, vel apologema pro ijs condent. Cur enim obiecti species non possint per nares, præsertim adeò laxas & amplas ad oculum immitti? Rectis debent illæ lineis ire? Esto, eunt rectis, si pupilla oculi deorsum sit euersa. Neque necesse est, ut vel oculus, vel mediused aër illuminetur, sat luminis secum vehunt species ab obiecto illustrato. Sed hæc ad scholas remitto. Mei muneris est, in hoc casu rectas videndi vias amissas, rimam tamen inuentam, per quam visus posset compensari, ostendere. Quod meritò inter mirabilia naturæ ponitur.

Nunc à miris & mirabilibus naturæ ad diuina miracula venio, & dico, conqueri mortales non posse, si pro plumbo aurum, pro vitro gemmas commutent. Sæpe enim diuina bonitas, dum monstris aliquid, quod naturæ eorum conuenisset, adimit, eius loco substituit donum aliquod supernaturale. Do-

Z z z z z

mesticum

XVI

XV